

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ...

ಒಂದೊಂದು ದಿನ ರಜೆಯಿದ್ದಾಗ ಬಿಸಿಲು ಕಾಯಿಸುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುತ್ತೇನೆ... ದಿನವಿಡೀ ಏಸೀ ರೂಮಿನ ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದರಿಂದ ಸೂರ್ಯನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವುದು ಕಮ್ಮಿ. ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ಹೂ ಕುಂಡಗಳನ್ನು ವಾರಕ್ಕೊಂದು ದಿನ ಹೊರಗಿಟ್ಟು ಬಿಸಿಲು ಕಾಣಿಸಿದಂತೆ, ನಾನೂ ವಾರಾಂತ್ಯದ ಒಂದು ದಿನ ಸಮಯ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಪೇಪರು ಓದುತ್ತಲೂ, ಇಲ್ಲ ಟೀ ಹೀರುತ್ತಲೂ ಮುಂಜಾನೆಯ ಎಳೆ ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಹೊರಗೆ ಕೂತು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಹಾಗೇ ಇಂದು ಕೂತಿದ್ದೆ, ಟೀ ಪೇಪರು ಎನ್ನಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ಆಕಾಶದತ್ತ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಆರಾಮ್ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿದ್ದೆ. ಏನೂ ನೆರಳು ಬಂದಂತಾಯಿತು, ಅರೇ ಸೂರ್ಯನೇನಾದ್ರೂ ಕಾಣೆಯಾದನೋ, ಇಲ್ಲ ಮೋಡದಲ್ಲಿ ಮರೆಯಾದನೋ ಅಂತ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದೆ, ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣು ಪಾಪೆ ಹಿರಿದಾಗಿ ನೆರಳಾಗಿ ನಿಂತ ಆಕೃತಿ ಯಾರೆಂದು ಕಾಣದಿದ್ದರೂ, ದೇವಲೋಕದಿಂದಲೇ ಯಾರೋ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆದರೇನೋ ಅನ್ನುವಂತೆ, ಇವಳೇ ಇರಬಹುದೆಂದು "ಯಾರಿದು ದೇವದೂತೆ" ಅಂದೆ. "ಅಲ್ಲ, ಇದು ಪ್ರೇಮದೂತೆ, ನಿನಗೇನು ವರ ಬೇಕು ಕೇಳುವಂತವನಾಗು" ಅಂತ ನಾಟಕದ ಡೈಲಾಗು ಒಂದು ಹೇಳಿದಳು. "ಸ್ವಲ್ಪ ಪಕ್ಕ ಸರಿದು ಸೂರ್ಯನ ನೋಡಲು ಬಿಟ್ಟೆ ಸಾಕು" ಅಂದೆ. "ಪ್ರೇಮದೂತೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಎನಾದ್ರೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲ್ವ" ಅಂದ್ರು. ಇವಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೂರಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಒಳನಡೆದೆ, ಬಾಲಂಗೋಚಿಯಂತೆ ಹಿಂದಹಿಂದೆ ಬಂದ್ರು.

ಬೆವರಿದ್ದರಿಂದ ಮುಖ ತೊಳೆದು ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಟೀ ಕಪ್ಪು ಹಿಡಿದು ಹಾಜರಾಗಿದ್ದು, ಇದೇನು ಇಷ್ಟು ಉಪಚಾರ ನಡೆದಿದೆ ಇದರ ಹಿಂದೆ ಏನೂ ಇದೆ ಸಂಶಯ ಬಂತು "ಪ್ರೇಮದೂತೆ ವರ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವಳಿಗೇ ವರ ಬೇಕಿರುವಂತಿದೆ" ಅಂದೆ. ಕಳ್ಳಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಬಿದ್ದು, "ಇಲ್ಲಪ್ಪ ಏನೂ ಇಲ್ಲ" ಅಂತಿದ್ದಾಗ ಏನೂ ಇದೆಯೆನ್ನುವುದಂತೂ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ಸುಮ್ಮನೆ ಟೀ ಹೀರುತ್ತಿದ್ದವನಿಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆಯೊಂದನ್ನ ತೂರಿಬಿಟ್ಟು. "ರೀ ಈ ತಿಂಗಳು ಹದಿನಾಲ್ಕು ಏನಿದೆ" ಹೇಳಿ ಅಂದ್ರು. ಅಯ್ಯೋ ಎಡವಟ್ಟಾಯಿತಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಮದುವೆಯಾದ ದಿನಾನೋ, ಇಲ್ಲ ಯಾರದೋ ಜನ್ಮದಿನಾನೋ ಏನೂ ಇರಬೇಕು, ಇಲ್ಲ ಇವಳದೇ ಜನ್ಮದಿನ ಇದೆಯೋ, ಏನೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ಹೇಗೆ ನೆನಪಿರುತ್ತೆ ಹೇಳಿ, ಅದೆ ಇ-ಮೇಲ್ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ, ಇಲ್ಲ ಫೋನು ರಿಮೈಂಡರಗಳು ನಾಲ್ಕು ಸರಿ ನೆನಪು ಮಾಡಿದಾಗಲೇ ಏನೂ ಒಂದು ಶುಭಾಶಯ ಅಂತ ಬರೆದು ಮೇಲ್ ಇಲ್ಲ ಎಸ್‌ಎಂಎಸ್ ಮಾಡೋ ನನಗೆ, ಈ ಥರ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೇಳಿದರೆ ಏನು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಹಲ್ಲು ಕಿರಿದೆ. ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನೋಡಿದ್ದು, "ಹಾಂ, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಜಯಂತಿ" ಅಂದೆ ಅದೂ ಯಾವುದೋ ಹದಿನಾಲ್ಕು ದಿನಾಂಕಾನೇ ಅಲ್ಲ ಅದೇ ಇರಬಹುದೆಂದು ಊಹಿಸಿದ್ದೆ. "ಅದು ಏಪ್ರಿಲ್ ಹದಿನಾಲ್ಕು" ಅಂತ ಬುಸುಗುಟ್ಟಿದ್ದು. ಇನ್ನು ನಾನು ಏನು ಅಂತ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳದಿದ್ದೆ, ಅಂದು ನನ್ನ ತಿಥಿಯಾಗುವುದಂತೂ ಗ್ಯಾರಂಟಿಯಾಯಿತು. ತಲೆ ಕೆರೆದುಕೊಂಡೆ, ಅಂತೂ ಟ್ಯೂಬಲ್ಯೆಟ್ ಉರಿಯಿತು.. "ಅಲೆಲೆ ಫೆಬ್ರವರಿ ಹದಿನಾಲ್ಕು ಪ್ರೇಮಿಗಳ ದಿನ ಅಲ್ಲ" ಅಂದೆ. ಖುಷಿಯಾಗಿ, ಅವಳ ಮುಖವೂ ಒಂದು ನೂರು ವ್ಯಾಟ್ ಮಕುರ್ಯರಿ ಬಲ್ಲು ಉಂದಂತೆ ಮಿನುಗಿತು, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡನಲ್ಲ ಅಂತ ಇರಬೇಕು. ನಾನೂ ಹಿಗ್ಗಿ ಹೀರೆಕಾಯಿಯಾದೆ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದೆ ಹುತಾತ್ಮ.. ಹೂತಾತ್ಮ ಆಗಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲ ಅದು ತಪ್ಪಿತೆಂದು.

ಮತ್ತೆ ಟೀ ಹೀರತೊಡಗಿದೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿಯಾಯ್ತಲ್ಲ ಅಂತ, ಆದ್ರೆ ಬೇತಾಳ ಎಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಬರೀ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಅದಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು. ನಂಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು ಆವತ್ತಿಗೆ ಏನೂ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡಬೇಕು, ಏನೂ ಪ್ಲಾನು ಹಾಕಬೇಕು, ಅದೇ ಇವಳು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದೆಂದು. "ಏನೇ ನಾವದನ್ನು ಆಚರಿಸಬೇಕೆ ಅದೆಲ್ಲ ಪ್ರೇಮಿಗಳಿಗೆ" ಅಂದೆ, ಕಾದ ದೋಸೆ ಹಂಚಿನ ಮೇಲೆ ನೀರು ಹಾಕಿದಂತಿತ್ತು, "ಏನದರರ್ಥ, ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯೇ ಇಲ್ಲ" ಅಂದ್ರು. ನಾ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೇ ಹೆಚ್ಚು ವಾದ ಬೇಡವೆಂದು "ಸರಿ, ಎಲ್ಲ ಪ್ಲಾನು ನಿಂದು ಫುಲ್ ಡೇ ನಿನ್ನಿಷ್ಟ" ಅಂದೆ. ಮುಂಜಾನೆ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಅವಳ ಕೈಯಡುಗೆಯ ರುಚಿ ನೋಡಿ, ಸಂಜೆಗೆ ಫಿಲ್ಮು, ರಾತ್ರಿ ಹೊರಗೆ ಊಟ ಅಂತ ಒಂದು ಲಿಸ್ಟು ಕೊಟ್ಟು. "ಓಕೇಸ್... ಡನ್" ಅಂದೆ.

ಟೀವಿ ಹಚ್ಚಿದೆ, ಅದೇ ಯಾವ ಚಾನಲ್ಲ ಬದಲಿಸಿದ್ರೂ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ದಿನದ ವಿಶೇಷಗಳ ಪ್ರಚಾರ, ಇಲ್ಲ ಅದ ವಿರೋಧಿಸುವರ ಸುದ್ದಿ, ಬಿಟ್ಟಿ ಕಂಪನಿಗಳ ಆ ದಿನದ ಡಿಸ್ಕಾಂಟಗಳ ಅಡವರಟ್ಟಿಜಮೆಂಟುಗಳು ಅಷ್ಟೆ. ಅದ ಆಫ್ ಮಾಡಿ ಪೇಪರು ತೆಗೆದೆ, ಇನ್ನು ಬೇರೇನು ಹೇಳಬೇಕಿಲ್ಲ... ಅದೂ ಬೀಸಾಕಿ. ಸುಮ್ಮನೆ ಸೊಫಾದಲ್ಲಿ ಮೈ ಚೆಲ್ಲಿದೆ, ಇವಳು ಬಂದು ಸೊಫಾದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವಳು, ತಲೆಗೆ ದಿಂಬಿನಂತೆ ಮಡಿಲ ಆಸರೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೂದಲಿನಲ್ಲಿ ಬೆರಳಿನಿಂದ ಹುಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಲಾನ ಮಶೀನು ಓಡುವಂತೆ ಸವರತೊಡಗಿದ್ದು. ಅಮ್ಮನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಮಗು ಮಲಗಿದಂತೆ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದೆ, ಮಲಗಲು ಅವಳು ಬಿಡಬೇಕಲ್ಲ. "ಯಾಕೋ ನಿಮಗೆ ಪ್ಲಾನು ಹಿಡಿಸಿದಂತಿಲ್ಲ" ಅಂದ್ರು. "ಇಲ್ಲ ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ" ನಾನಂದೆ, ಅವಳೇನು ನನ್ನ

ಮನಸಿಂದ ದೈರೆಕ್ಕು ಟೆಲಿಫೋನು ಲೈನು ಎಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೋ ಏನೋ ನಾ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರುತ್ತದೆ. "ಸುಳ್ಳು" ಒಂದೇ ಒಂದು ಶಬ್ದ ಉಸುರಿ ಸುಮ್ಮನಾದ್ದು, ಅದರರ್ಥ ಇನ್ನು ನಿಜ ಹೇಳು ಇಲ್ಲಂದ್ರೆ ನಾನೇನು ಕೇಳಲ್ಲ ಅಂತ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದವನು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಏನು ಆಡುಗೆ ಅಂದೆ, ಉತ್ತರ ಬರಲಿಲ್ಲ, ಬರುವುದೆಂದು ನನಗೂ ಅನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಪ್ರಯೋಜನವಿರಲಿಲ್ಲ, "ನೀ ನನ್ನ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸ್ತೀಯೆ?" ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿ, ಉತ್ತರ ಬರಲೇಬೇಕಿತ್ತು. "ಒಂದು ಎರಡೂವರೆ ಕೇಜೀ" ಅಂದ್ರು. ಅಲ್ಲೇ ಚಿವುಟಿದೆ, ಚೀರಿದ್ರು, ನಗುತ್ತ ದೂರ ನೂಕಲು ನೋಡಿದ್ರು, ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಗಲ್ಲ ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಹಿಡಿದೆಳೆದು "ಮತ್ತಿನ್ನೇನಿ, ಪ್ರೀತಿ ಎಷ್ಟು ಮಾಡ್ತೀಯೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ರೆ ಅದೇನು ಟೊಮ್ಯಾಟೊನಾ ಇಷ್ಟು ಕೇಜೀ ಅಂತ ಹೇಳಲು" ಅಂತಂದ್ರು, ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಅದೇ ಉತ್ತರ. "ಯಾಕೆ ಇಡೀ ಆಕಾಶದ ವಿಸ್ತಾರದಷ್ಟು, ಸಾಗರ ಎಲ್ಲೆಯಷ್ಟು, ಗಾಳಿ ಭೂಮಿಯ ಆವರಿಸಿರುವಷ್ಟು.. ಅಂತ ಹೇಳಬಹುದಲ್ಲ" ಅಂದೆ. "ರೀ ಅದು ತೀರಾ ನಾಟಕೀಯ ಆಗೋಗತ್ತೆ, ಅದೊಂಥರಾ ಮನಸಿನಲ್ಲಿರೋ ಭಾವನೆ ಅಳತೆ ಮಾಡಲಾಗದು, ಹೇಳಲಾಗದು, ಅದೆಲ್ಲ ಬರೀ ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಸರಿ ಕಾಣುತ್ತೆ" ಅಂದ್ರು. ಸರಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ "ಪ್ರೇಮಿಗಳ ದಿನ ಇರುವುದ್ಯಾಕೆ?" ಅಂತ ಮರುಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದೆ. "ಪ್ರೀತಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪೋಸು ಮಾಡಿ.." ಅಂತ ಏನೋ ಹೇಳೋಕೆ ಹೋದವಳು ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದು. ನಾನಂದುಕೊಂಡದ್ದು ನಾ ಹೇಳಿಯಾಗಿತ್ತು, ಅವಳಿನ್ನೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು...

ಮನಸು ನಿರಾಳವಾಗಿ ನಾ ಮಲಗಿದೆ, ಅವಳು ಗೊಂದಲಕ್ಕೊಳಗಾಗಿ ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು, "ರೀ, ಈಗ ನನ್ನ ಕನ್ಫ್ಯೂಜ್ ಮಾಡಿ ನೀವು ಮಲಗ್ತೀರಾ, ಅಂತ ಬಡಿದೆಬ್ಬಿಸಿದ್ದು. "ಈಗೇನು ಪ್ರೇಮಿಗಳ ದಿನ ಆಚರಿಸೋರಲ್ಲ, ಪ್ರೀತಿಸಲ್ತಾ?" ಅಂದ್ರು "ನಾನೆಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದೆ" ಅಂದೆ "ಸರಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳ್ತೀರ ಇಲ್ಲವಾ" ಅಂತ ಗುರಾಯಿಸಿದ್ದು. ಇನ್ನು ಹೇಳದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ಶುರುವುಟ್ಟುಕೊಂಡೆ. "ಕೇಳು ನಾ ಹೇಳುವುದೆಲ್ಲ ಸರಿ ಎಂದಲ್ಲ, ಅದ ನೀ ನಂಬಲೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ, ನಾನ್ಯಾವುದರ ವಿರೋಧಿಯೂ ಅಲ್ಲ ಪರನೂ ಅಲ್ಲ..." ನಾ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ "ರೀ ಏನು ಕೊರ್ತು ಕಟಕಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಟೇಟಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಹೇಳ್ತೀರೀರಲ್ಲ, ಸರಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬನ್ನಿ ಅಂದ್ರು.

ಪ್ರೀತಿ ಅಂದ್ರೇನು? ಅದೊಂದು ಭಾವನೆ, ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು.. ಮನಸಿಂದ ಮನಸಿಗೆ ಅದಲು ಬದಲಾಗುವುದು, ಅದೊಂಥರ ಬಿಚ್ಚಿಡಲಾಗದ ಅನುಭೂತಿ, ಆಯ್ ಲವ್ ಯು ಅಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಮುಗಿಯಲ್ಲ, ಅದು ಪ್ರೀತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾತ್ರ, ಅದೇ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಅವ್ಯಕ್ತ ಭಾವ... ಪ್ರೀತಿ ಅಂದ್ರೆ ವ್ಯಾಲೆಂಟೈನ್ ಡೆ ಅಂದು, ಗುಲಾಬಿ ಗುಚ್ಚ ತಂದು ಕೊಟ್ಟು, ಯಾವುದೋ ಲೇಖಕ ಬರೆದ ನಾಲ್ಕು ಸಾಲುಗಳ ಗ್ರೀಟಿಂಗ್ ಕಾರ್ಡ್ ಇಟ್ಟು, ಮೊಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಎಂಎಸ್ ಕಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಯಿತಾ... ಮುಂದಿನ ವ್ಯಾಲೆಂಟೈನ್ ಡೇಗೆ ಮತ್ತೇನು ನೆನಪಿರೋಲ್ಲ, ಪ್ರೀತಿಯೆಂದ್ರೆ ಬದ್ಧತೆ, ಒಂದು ದಿನಕ್ಕಲ್ಲ, ಅನುದಿನಕ್ಕೆ, ಪ್ರತಿದಿನ ಆ ಗುಲಾಬಿಯಂತೆ ಅರಳುತ್ತಿರಬೇಕು ಮನಗಳು, ನಾಲ್ಕೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತಾದರೂ ಸರಿ ಮನ ನಾಟುವ ಮಾತುಗಳಿರಬೇಕು, ಲೈಫ್‌ಟೈಮ್ ಮೊಬೈಲು ಸಿಮ್ ಕಾರ್ಡಿನಂತೆ ಪ್ರತೀ ತಿಂಗಳು ರೀಚಾರ್ಜ್ ಕೇಳದೆ ಜೀವನವಿಡೀ ಜೊತೆಯಿರಬೇಕು. ನಾನು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸ್ತೀನಿ ಅಂತ ಅದೇ ನೀ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇಷ್ಟು ಕೇಜೀ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೀನಾ, ಆದರೆ ನಾ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತೀನಿ ಅಂತ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಅದು ಹೇಳದಿದ್ದ್ರೂ ಹೇಗೆ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸ್ತೀನಿ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು, ಅಳತೆ ಮಾಡಿ ಹೇಳು ನೋಡೋಣ, ಆದರೆ ಅಳತೆ ಮಾಡದಿದ್ದ್ರೂ ಅದು ಎಷ್ಟೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತು ತಾನೆ. ಪ್ರೀತಿಯೆನ್ನುವುದು ಪ್ರತಿದಿನ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ ಅದು ಪ್ರೇಮಿಗಳ ದಿನಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಲ್ಲ, ಈಗ ಹೇಳು, ನಾನೆಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿಸ್ತೀನಿ ಅಂತ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ದಿನ ನಾ ನಿನಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾ, ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ದಿನ, ತಿಂಗಳುಗಳ ಬಂಧವೇಕೆ. ಅದೊಂಥರಾ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಇನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ, ಅವಳೇ ತಡೆದ್ದು. ಅವಳಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿತ್ತು...

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಒಂದು ದಿನ ಬರೆದದ್ದು
ಪ್ರೇಮಿಗಳ ದಿನ
ಪ್ರೀತಿಸಲು ಅನುದಿನ.
ತುಂಬಿ ತನು ಮನ
ಮಾಡಿ ಹೃದಯಗಳ ಮಿಲನ.
ಮುರಿದು ಮೌನ
ತೆರೆದು ಮನ.
ಕೊಟ್ಟು ವಚನ
ನಿಭಾಯಿಸಿ ಕೊನೆತನ.

"ಸರೀ, ನೀವನ್ನೊಂದು ಸರಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ ಪ್ರೀತಿಸ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಲೇಬಾರದಾ" ಅಂದ್ರು, "ಹೇಳು ನಾನೆಲ್ಲಿ ಬೇಡ ಅಂದೆ, ಅದು ಪ್ರೀತಿ ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾತ್ರ, ಅದಷ್ಟೇ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ, ಅದ ಹೇಳಲು ಯಾವುದೂ ದಿನಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಕಾಯುತ್ತೀಯ ಈಗಲೇ ಹೇಳು, ಪ್ರತಿದಿನ ಹೇಳು, ಹೇಳಲೇಬೇಕೆಂದೂ ಇಲ್ಲ". ಈಗ ಅವಳು ನಿರಾಳವಾದ್ರು. ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಮಾಡಿ ಉಳಿದದಿನ ಅದ ಮರೆತು ಇರಬೇಕಾ, ಮದರ್ಸ್ ಡೆ ಅಂತ ಆವತ್ತು ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಫೋನು ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಮಿಸ್ ಮಾಡ್ಕೊತ್ತಿದೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಬೇಕೆ, ಅದೆಲ್ಲ ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ ಈಗ, ದಿನವಿದ್ದದ್ದನ್ನು, ವಾರಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಈಗ, ವ್ಯಾಲೆಂಟೈನ್ ಡೇ ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಲೆಂಟೈನ್ ವೀಕು ಅಂತಾಗಿದೆ, ಬರೀ ಟೀವೀಗಳಲ್ಲಿ ಥರಥರದ ಶೋಗಳ ಮಾಡಲು, ಗ್ರಿಟಿಂಗು ಕಾರ್ಡುಗಳ ಮಾರಲು, ಎಸ್‌ಎಂಎಸ್ ಕಳಿಸಿ ಗಿಫ್ಟು ಪಡೆಯಲು, ಡಿಸ್ಕೋಟು ವ್ಯಾಪಾರಗಳ ಮಾಡಲು, ಪಾರ್ಟಿ, ಊಟ ಅಂತ ಹೊಟೇಲುಗಳ ತುಂಬಲು, ಆಚರಣೆ ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದು ಹೋಗಿ ಭಾವನೆಗಳು ಸತ್ತು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಅಂದೆ.

ಅವಳ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳು ನನ್ನ ಬೆರಳುಗಳ ನಡುವೆ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೆಸೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು, ಅದೂ ಪ್ರೀತಿ ವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾತ್ರ. "ಆಯ್ತು, ಪ್ಲಾನು ಕ್ಯಾನ್ಸಲ್" ಅಂದ್ರು, "ಯಾಕೆ ಈವತ್ತೇ ಫಿಲ್ಮಿಗೆ ಹೋಗೋಣ, ಹೊರಗೆ ಊಟ ಮಾಡಿಬರೋಣ, ಆ ದಿನಕ್ಕೆ ನಾವೇಕೆ ಕಾಯಬೇಕು" ಅಂತ ಮೇಲೆದ್ದೆ, "ಸರಿ, ಹಾಗಾದ್ರೆ ನಿಮಗೆಂದು ಅಂದು ಕೊಡಲು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಶರ್ಟ್ ತಂದಿದ್ದೆ, ಈವತ್ತೇ ಹಾಕೋಳ್ಳಿ" ಅಂದ್ರು ಬಹಳ ಖುಶಿಯಾಯ್ತು ಶರ್ಟ್ ಸಿಕ್ಕಿತಂದೆಲ್ಲ, ನನ್ನ ಭಾವನೆ ಅವಳಿಗರ್ಥವಾಯಿತೆಂದು. ಮತ್ತೆ ತುಂಟತನ ಶುರುವಾಯ್ತು, "ಆಬ್ಬ! ಹಾಗಾದ್ರೆ, ನೀವು ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಪದ್ದು ಹತ್ತ ಪ್ರಪೋಸ ಮಾಡಲ್ಲ ಬಿಡಿ" ಅಂದ್ರು ಅವಳು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ತಂದಿದ್ದೆ ಶರ್ಟ್ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಗತೊಡಗಿದೆ. "ಹೂಂ ವಿಚಾರ ಮಾಡೋಣ" ಅನ್ನೊದೇ ತಡ, ಬಂದು ರಪ ರಪ ಎದೆಗೆ ಬಡಿದು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡ್ರು, ಅವಳನ್ನೂ ಶರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಟನ್ನು ಹಾಕತೊಡಗಿದೆ, ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಸರಾಡುತ್ತಿದ್ದು, ಇದೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ವ್ಯಕ್ತ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾತ್ರ.. ಇದೇ ಪ್ರೀತಿಯಲ್ಲ.

ಕೊನೆಗೆ ಹಾಗೆ ಎಂದೊ ಬರೆದದ್ದು ನೆನೆಪಾಯಿತು...

ಅಂದರು ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ

ಮನಸ ಕೊಡುವುದೆಂದು.

ಕೊಟ್ಟೆ, ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟೆ

ಮನಸ ನೋಯಿಸದಿರುವುದೆಂದು.

ಅಂದರು ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ

ಕನಸ ಕಾಣುವುದೆಂದು.

ಕಂಡೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ಕಂಡೆ

ಕನಸು ನನಸಾಗಿಸುವುದೆಂದು.

ಅಂದರು ಪ್ರೀತಿಯೆಂದರೆ

ಒಂದಾಗುವುದೆಂದು.

ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ ದೂರವಿದ್ದರೂ

ಒಂದಾಗಿರುವುದೆಂದು.

ಅಂದವರ ಮಾತು

ಕೇಳಿದೆನಂದು.

ಅವಳಿಲ್ಲ

ನನ್ನೊಂದಿಗಿಂದು.

ಇಲ್ಲಿ ಬರೆದಿರುವುದೆಲ್ಲ ಕೇವಲ ನನ್ನ ವಿಚಾರಗಳು ಮಾತ್ರ, ನೀವು ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ, ಬರೆದಿರುವುದೆಲ್ಲವೂ ಸರಿಯೆಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದು ನನ್ನ ಮನದಲ್ಲಿ ಅನಿಸಿದ್ದನ್ನು ಅನಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಹೇಳಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾತ್ರ. ಇಂತೀ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ, ತಮ್ಮವ...

ಇಷ್ಟೊತ್ತು ಓದಿದ್ದು ಇಷ್ಟು ಆದ್ರೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ರೆ ಚುಚ್ಚಿ ಇಂಚೆ (ಇ-ಅಂಚೆ) ಹಾಕಿ... ನನ್ನ ವಿಳಾಸ pm@telprabhu.com . ಹೀಗೆ ನೀವು ಓದಿ ಖುಶಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಗೆಲೆಯರಿಗೂ ಇದನ್ನು ಕಳಿಸಿ, ಸಂತೋಷ ಇರೋದೇ ಹಂಚೋಕೆ ತಾನೆ...

<http://blog.telprabhu.com>